

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 3Svk/12/2022
Identifikačné číslo spisu: 4017200335
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4017200335.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a zo sudcov JUDr. Michala Durdzika, PhD. a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): L. H., Z. Š. G. XX, I., zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Gráčikom, Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Odbor opravných prostriedkov, Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti pribratých účastníkov konania: 1/ Prologis Slovak Republic Management s.r.o., Diaľničná cesta 24, Senec, IČO: 36 837 539, zastúpený advokátskou kanceláriou RUŽIČKA AND PARTNERS s. r. o., Vysoká 2/B, Bratislava, IČO: 36 863 360, 2/ Združenie domových samospráv, o. z., Rovniankova 14, Bratislava, korešpondenčná adresa: Námestie SNP 13, P. O. BOX 218, Bratislava, IČO: 31 820 174, 3/ Mesto Nitra, Štefánikova trieda 60, Nitra, IČO: 00 308 307, 4/ Obec Lužianky, Rastislavova 266, Lužianky, IČO: 34 003 517, a za účasti osoby zúčastnenej na konaní: MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO 36 724 530, zastúpený advokátom JUDr. Allanom Böhmom, Jesenského 2, Bratislava, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-NR-OOP4- 2017/005739-4 zo dňa 10. februára 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/69/2017-329 zo dňa 23. júna 2021, v spojení s opravným uznesením č. k. 11S/69/2017-452 zo dňa 12. januára 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Okresný úrad Nitra, Odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový orgán“) dňa 08. novembra 2016 vydal rozhodnutie zo zisťovacieho konania, ktorým rozhodol, že navrhovaná činnosť „Prologis Park Nitra“ navrhovateľa Prologis Slovak Republic Management s.r.o. (predmetom ktorej bola výstavba troch hál /DC1, DC2, DC3/, slúžiacich pre logistiku a ľahkú nerušiacu výrobu v priemyselnej zóne neďaleko Mesta Nitra, vybudovanie spevnených plôch a parkovacích miest pre 1065 zamestnancov s celkovým počtom 219 státí), ktorá bude umiestnená v Meste Nitra a v Obci

Lužianky, na pozemkoch v kat. území X. a v kat. území Y. (v rozhodnutí špecifikovaných číselným označením parcel) sa podľa § 29 zákona po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Zároveň uviedol, že na základe odporúčania Ministerstva hospodárstva SR odporúča realizáciu variantu č. 1. V ďalšej časti rozhodnutia uviedol, že pri príprave dokumentácie stavby a k územnému konaniu a v procese konaní o povolení činnosti podľa osobitných predpisov bude potrebné zohľadniť v rozhodnutí špecifikované požiadavky vo vzťahu k navrhovanej činnosti, ktoré vyplývajú zo stanovísk doručených k zámeru a z opatrení navrhovaných k zámeru.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OOP4-2017/005739-4 zo dňa 10. februára 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) rozhodnutie prvostupňového orgánu zmenil tak, že:

I. vo výrokovej časti rozhodnutia týkajúcej sa umiestnenia navrhovanej činnosti v Meste Nitra a v obci Lužianky, na pozemkoch v kat. území X. sa nesprávne označenie parcel „reg. C“ vymazáva a na jeho miesto sa zapisuje správny názov „reg. E-KN“,

II. v odôvodnení rozhodnutia na str. 4 tretí odstavec veta: „Navrhovaná činnosť je situovaná v území, ktoré je určené na vybudovanie priemyselného parku Nitra sever, ktoré bolo prvýkrát posudzované ešte v roku 2005 pod názvom „Priemyselný park Nitra sever“, a v danej veci bolo vydané rozhodnutie MŽP SR pod spis. Č. 1423/05-1.6/tč zo dňa 15. augusta 2005.“ sa vypúšťa a nahrádza sa vetou: „Navrhovaná činnosť bude umiestnená v nadväznosti na existujúci priemyselný park Nitra- Sever severne od tohto priemyselného parku na pozemkoch parcel. č. uvedených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

3. Žalovaný sa stotožnil s postupom správneho orgánu pri vykonávaní zisťovacieho konania. Zámer predložený navrhovateľom spĺňal všetky náležitosti ustanovené v § 22 ods. 3 a v prílohe č. 9 zákona č. 24/2006 Z. z. Na základe podaných stanovísk si správny orgán vyžiadal od navrhovateľa doplňujúce informácie na ich objasnenie podľa § 29 ods. 10 zákona č. 24/2006 Z. z. Navrhovateľ pripomienky objasnil. Prvostupňový orgán riadne odôvodnil svoje rozhodnutie a pripomienkami odvolateľa sa zaoberal. Samotný strategický park bol riešený vydaním osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. júla 2015, doplneného osvedčením č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22. júla 2015 o významnej investícii, ktorej uskutočnenie je vo verejnom záujme a jednotlivé navrhované činnosti sú riešené podľa zákona č. 24/2006 Z. z. na základe prahových hodnôt prílohy č. 8 citovaného zákona.

4. Prvostupňový správny orgán vychádzal z predložených podkladov a čísel o počte parkovacích miest v rámci navrhovanej činnosti. Ak sa pri stavebnom konaní preukáže potreba zvýšenia parkovacích miest z terajších vykazovaných 219, bude navrhovateľ musieť zabezpečiť súlad podľa § 38 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. alebo požiadať o zmenu - oznámenie o zmene podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 24/2006 Z. z., resp. v prípade presiahnutia počtu parkovacích miest nad 500 bude musieť požiadať Ministerstvo životného prostredia SR o vykonanie povinného hodnotenia. Touto pripomienkou sa prvostupňový orgán zaoberal, nakoľko vyzval navrhovateľa, aby doplnil zámer o pripomienky a následne aj o doplňujúce pripomienky odvolateľa, čo navrhovateľ aj vykonal.

5. Mesto Nitra v stanovisku č. UHA 11308/2016 zo dňa 18. júla 2016 súhlasilo s predloženým zámerom navrhovanej činnosti a uviedlo, že podľa územného plánu Mesta Nitra schváleným Mestským zastupiteľstvom v Nitre uznesením č. 169/03 zo dňa 22. mája 2003 v znení neskorších zmien a doplnkov a Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Nitra č. 3/2003 zo dňa 22. mája 2003, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu Mesta Nitra v znení neskorších dodatkov je predmetný zámer v súlade s funkčným využitím a priestorovým usporiadaním územia.

6. Činnosti vykonávané v Priemyselnom parku Nitra - Sever boli posudzované v roku 2005 a nesúvisia s činnosťami vykonávanými v Strategickom parku. Navrhované činnosti v Strategickom parku sú riešené podľa zákona č. 24/2006 Z. z. na základe prahových hodnôt prílohy č. 8 citovaného zákona. Žalovaný konštatoval, že proces posudzovania vplyvov na životné prostredie sa zaoberá posudzovaním navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí a riešenie majetkových pomery v danom území a ani väzby jednotlivých vlastníkov na možných budúcich investorov.

7. K pripomienke žalobcu týkajúcej sa zmeny parametrov cesty 1/64 úseku Nitra Zobor - Šindolka, ako aj zdokumentovania hlukového dopadu dopravy jestvujúcich navrhovaných ciest a križovatiek na obytnú zónu Nitra Zobor - Šindolka a dopravných vzťahov napojenia uviedol, že prvostupňový orgán sa týmto zaoberal tak, že prerušil správne konanie a v zmysle § 29 ods. 10 zákona č. 24/2006 Z. z. vyzval navrhovateľa na objasnenie pripomienok vyplývajúcich zo stanovísk. Následne navrhovateľ objasnil tieto pripomienky v stanovisku doručenom dňa 26. augusta 2016. Navrhovateľ uviedol, že trasovanie dopravy súvisiacej s činnosťou Prologis Park Nitra je riešené tak, že hluk neovplyvňuje územie Šindolka. V tejto súvislosti poukázal na hlukovú štúdiu v predloženom zámere a jej prílohy P3 a P4 a obr. 13. Ďalej navrhovateľ uviedol, že intenzita dopravy navrhovanej činnosti bola posúdená v rámci Záverov z kapacitného posúdenia dotknutej infraštruktúry v areáli Strategického parku Nitra - Dopravný model, vypracovaná v súlade s príslušnými normami platnými v danej oblasti.

8. V ďalšej časti odôvodnenia žalovaný poukázal na to, že Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR v stanovisku č. 02462/2016/AAI I-SZEÚ/56228 zo dňa 07. septembra 2016 k doplnujúcim údajom k navrhovanej činnosti zámeru sa vyjadrilo, že súhlasí s posúdením vplyvov navrhovanej činnosti v štádiu zisťovacieho konania v zmysle rešpektovania požiadaviek v ďalších stupňoch prípravy. Žalovaný v závere odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že pri vyhotovovaní rozhodnutia vo výrokovej časti pri popise pozemkov, na ktorých bude umiestnená navrhovaná činnosť, došlo zo strany prvostupňového správneho orgánu k chybe v podobe nesprávneho označenia pozemkov „reg. C“, keď správne malo byť uvedené pozemky „reg. E-KN“. Taktiež v časti odôvodnenia na str. 4 odseku 3 došlo k nesprávnej špecifikácii umiestnenia navrhovanej činnosti, keď správne malo byť uvedené, že navrhovaná činnosť sa nachádza severne od priemyselného parku Nitra - Sever, čo však nemá vplyv na nadobudnuté práva a povinnosti účastníkov konania. Keďže bolo potrebné tieto chyby odstrániť, žalovaný v dotknutých častiach odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil. Žalovaný konštatoval, že zo strany prvostupňového správneho orgánu nedošlo k porušeniu hmotnoprávných ani procesnoprávných predpisov.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom

9. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou žiadal, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

10. Žalobca (I) poukazoval na čl. 9 ods. 1 Aarhurského dohovoru, ktorý v žalobe citoval, pričom dospel k záveru, že napadaným rozhodnutím nebol účel tohto dohovoru, (II) v rámci strategického parku neprebehlo ani zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., pričom pojem strategický park je iným pojmom a zároveň iným predmetom posudzovania, ako navrhovaná činnosť, v tomto prípade Prologis Park Nitra. Samotný strategický park teda z hľadiska vplyvov na životné prostredie posudzovaný nebol. Mal za to, že (III) žalovaný a ani prvostupňový orgán sa s jeho námietkou týkajúcou sa počtu parkovacích miest náležite nevysporiadali. Žalobca pri výpočte potrebného množstva parkovacích miest pri dodržaní platnej STN normy vychádzal z počtu 587 parkovacích miest pri navrhovanom počte 3810 zamestnancov v troch zmenách (t. j. v zmene 1270 zamestnancov), k čomu nie sú pripočítané stojiská pre nákladné automobily a návštevníkov. (IV) Namietal, že územný plán Mesta Nitra pre predmetné územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby a ani dopravnú koncepciu obslužiteľnosti priemyselného parku a z toho dôvodu stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá však do dnešného dňa vypracovaná nebola. Ďalej (V) poukázal na nedostatok v podobe neposúdenia parametrov cesty I/64 v celom úseku tejto cesty, až po jej napojenie na cestu R1A a tiež poukázal na to, že nie je zdokumentovaný hlukový dopad z dopravy v jestvujúcich, resp. navrhovaných trasách ciest, a ani v križovatkách na R1A, a hlavne dopad na obytnú zónu Nitra - Zobor - Šindolka a dopravné vzťahy a napojenia. V závere žaloby uviedol, že (VI) tieto skutočnosti sa priamo dotýkajú pozemkov v jeho vlastníctve cca 30ha, pričom ho výrazne obmedzujú v jeho podnikateľskom zámere v súlade s

Územným plánom Mesta Nitry, pričom pokiaľ sú zahrnuté v strategickom parku, v rámci ktorého sa má realizovať aj navrhovaná činnosť, touto je ako podnikateľ výrazne obmedzovaný.

11. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zopakoval právnu argumentáciu, ktorú uviedol v napadnutom rozhodnutí a navrhol, aby správny súd žalobu zamietol.

12. Účastník konania v 1. rade sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 03. júla 2017, 10. novembra 2017 a na pojednávaní dňa 26. mája 2021. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s vyjadrením žalovaného k správnej žalobe s tým, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané správne a v súlade so všeobecnými záväznými predpismi, a teda pri vydávaní napadnutého rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia nedošlo k pochybeniam, ktoré by zakladali dôvody na ich zmenu alebo zrušenie súdom, pričom s námietkami žalobcu sa príslušné správne orgány dostatočne vysporiadali. Žalobu navrhol ako nedôvodnú zamietnuť.

13. Spoločnosť MH Invest, s.r.o. sa k žalobe vyjadrila v podaniach 10. júla 2017 a 09. mája 2018. S námietkami žalobcu nesúhlasila a tieto považovala za nedôvodné a neopodstatnené. Mala za to, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie ako aj žalovaný postupovali správne a v súlade s platnou právnou úpravou, keď rozhodli, že navrhovaná činnosť sa nebude po skončení zisťovacieho konania posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Oba orgány svoje závery v rozhodnutiach dostatočne odôvodnili, riadne a vyčerpávajúcu sa vysporiadali s námietkami žalobcu a ich závery sú udržateľné, preskúmateľné a v konaní sa nevyskytla žiadna vada, pre ktorú by bolo potrebné rozhodnutia zrušiť alebo zmeniť. Spoločnosť MH Invest, s.r.o. žalobu navrhla ako nedôvodnú zamietnuť.

III.

Rozhodnutie správneho súdu

14. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/69/2017-329 zo dňa 23. júna 2021 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“) správnu žalobu zamietol.

15. K námietke žalobcu, že nebol dodržaný účel Aarhurského dohovoru, správny súd uviedol, že zo samotného administratívneho konania vyplýva, že žalobca ako zainteresovaná verejnosť sa v plnom rozsahu zúčastnil zisťovacieho konania, podával námietky, s ktorými sa správny orgán prvého stupňa riadne zaoberal, vyhodnotil ich, a pokiaľ ich považoval za relevantné, za účelom odstránenia pochybností prerušil konanie a vyzval navrhovateľa (pribratého účastníka 1/), aby sa k nim vyjadril. Skutočnosť, že spôsob vyriešenia námietok zo strany žalovaného nezodpovedá predstavám žalobcu neznamena, že boli porušené práva žalobcu ako zainteresovanej verejnosti. Podstatou Aarhurského dohovoru nie je to, aby správne orgány vyhovelí všetkým námietkami zainteresovanej verejnosti, ale to, aby táto zainteresovaná verejnosť mala možnosť zúčastniť sa procesu zisťovania a dopadu investičných zámerov na životné prostredie. Správny súd dal do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhurského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol v odbornej vecnej rovine vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríla 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011).

16. K ďalšej námietke žalobcu, že samotný strategický park nebol posúdený, správny súd uviedol, že v tomto konaní je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo zisťovacieho konania, ktorým správny orgán

rozhodol, že navrhovaná činnosť „Prologis Park Nitra“ navrhovateľa Prologis Slovak Republic Management s.r.o., ktorá rieši výstavbu troch hál (DC1, DC2, DC3), slúžiacich pre logistiku a ľahkú nerušiacu výrobu v priemyselnej zóne neďaleko obce Nitra, sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. V súvislosti s touto námietkou správny súd uviedol, že zisťovaciemu konaniu, ktoré je predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní, predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. októbra 2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa ust. § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. (navrhovaná činnosť spočíva vo výstavbe nového závodu na výrobu automobilov s kapacitou v rozmedzí 150.000 až 300.000 kusov vozidiel ročne). Toto rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania žalobcu) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Žalobca sa žalobou zo dňa 23. februára 2016 v konaní vedenom na správnom súde pod sp. zn. 26S/3/2016 domáhal preskúmania a zrušenia tohto rozhodnutia, pričom ku dňu 23. júna 2021 nebolo vo veci rozhodnuté, čo znamená, že žalobou napadnuté rozhodnutie je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány, ako i pre správny súd konajúci o správnej žalobe žalobcu v tomto konaní. Opodstatnenosťou námietky žalobcu, či strategický park mal byť posudzovaný podľa zákona č. 24/2006 Z. z. ako celok sa vysporiada správny súd v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016.

17. Správny súd ďalej uviedol, že pre konanie v tejto veci vedenej pod sp. zn. 11S/69/2017 je podstatná tá skutočnosť, že v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia zo dňa 10. februára 2017 (zrušenia ktorého sa žalobca v tomto konaní domáha), existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 08. októbra 2015 vydané v zisťovacom konaní, ktoré bolo potvrdené odvolacím orgánom rozhodnutím zo dňa 14. decembra 2015. Uvedené rozhodnutie riešilo otázku posudzovania „vybudovania strategického parku“, na ktoré poukazuje žalobca ako na nesprávne a tým, že rozhodnutie, ktoré je predmetom tohto súdneho konania naň nadväzuje, je nesprávne i toto rozhodnutie v zisťovacom konaní navrhovanej činnosti Prologis Park Nitra. Správny orgán prvého stupňa ako i žalovaný z tohto právoplatného rozhodnutia vychádzali a bolo pre ne záväzné, a to s poukazom na ust. § 40 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Tento stav, teda stav v čase právoplatnosti touto žalobou napadnutých rozhodnutí (kedy existovalo a stále existuje právoplatné rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní vo vzťahu k vybudovaniu strategického parku) bol rozhodujúci i pre správny súd, a to s poukazom na ust. § 135 ods. 1 SSP a z tohto stavu správny súd v predmetnej veci i vychádzal. Nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“, a to i s poukazom na ust. § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutie vydané v tomto zisťovacom konaní je možné preskúmať správnym súdom a tieto sú i predmetom samostatného súdneho konania vedeného na správnom súde (sp. zn. 26S/3/2016). Na základe podanej žaloby v predmetnej veci a žalobných bodov v nej uvedených nie je možné preskúmať iné rozhodnutia vydané v procese prípravy a realizácie výstavby priemyselného parku (pokiaľ je na ich preskúmanie zákonom upravený postup), resp. poukazovať na prípadné pochybenia alebo nedostatky v iných správnych konaniach, ktoré predchádzali preskúmanému konaniu a rozhodnutiu, alebo ktoré budú naň nadväzovať.

18. Správny súd v súvislosti s touto námietkou žalobcu dal do pozornosti žalobcu, že citovaný zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Predmetný zákon upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa rozumie návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností, ale nie konanie o posudzovaní strategických parkov. Žalobca v žalobe poukazoval na ust. § 18 ods. 2 písm. b) vyššie citovaného zákona, pričom tvrdil, že v zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie.

19. Za nedôvodnú považoval správny súd i námietku týkajúcu sa podľa žalobcu nesprávneho výpočtu parkovacích stojísk. Túto námietku žalobca prezentoval už v priebehu konania pred správnym

orgánom prvého stupňa. Prvostupňový správny orgán rozhodnutiami zo dňa 26. júla 2016 a 21. septembra 2016 prerušil správne konanie a vyzval navrhovateľa predložiť a doplniť informácie na objasnenie pripomienok a požiadaviek vyplývajúcich zo stanovísk dotknutej verejnosti a dotknutých orgánov. Navrhovateľ predložil doplňujúce informácie k objasneniu pripomienok, s ktorými bol žalobca oboznámený. Prvostupňový správny orgán venoval uvedenej námietke náležitú pozornosť a nemožno sa preto stotožniť s názorom žalobcu, že správny orgán konal v tejto súvislosti len formálne. Následne i žalovaný v žalobou napadnutom rozhodnutí konštatoval, že prvostupňový správny orgán vychádzal z predložených podkladov a čísel o počte parkovacích miest v rámci navrhovanej činnosti s tým, že ak sa pri stavebnom konaní preukáže potreba zvýšenia parkovacích miest, bude navrhovateľ musieť zabezpečiť súlad podľa § 38 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. alebo požiadať o zmenu - oznámenie o zmene podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 24/2006 Z. z., resp. v prípade presiahnutia počtu parkovacích miest nad 500 bude musieť požiadať Ministerstvo životného prostredia SR o vykonanie povinného hodnotenia. V tejto súvislosti súd poukazoval na výrokovú časť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, kde sa okrem iného uvádza, že pri príprave dokumentácie stavby a k územnému konaniu a v procese konaní o povolení činnosti podľa osobitných predpisov bude potrebné zohľadniť v rozhodnutí špecifikované požiadavky vo vzťahu k navrhovanej činnosti, ktoré vyplynuli zo stanovísk doručených k zámeru a z opatrení navrhovaných k zámeru. Správny orgán v rozhodnutí v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 24/2006 Z. z. okrem iného formuloval požiadavky v bode 15. „v ďalších stupňoch projektovej dokumentácie podrobne rozpracovať v textovej aj grafickej časti dopravné napojenie, ako aj celkovú organizáciu dopravy v území súvisiacom s navrhovanou činnosťou v súlade s príslušnými normami STN a Technickými podmienkami TP 09/2008, TP 10/200B“, v bode 17. „všetky dopravné parametre navrhnuť v súlade s príslušnými normami STN a technickými predpismi“ a v bode 18. „rešpektovať ochranné pásma prislúchajúcich ciest“. V závere odôvodnenia správny orgán prvého stupňa zdôraznil, že ak sa zistí, že skutočné vplyvy posudzovanej činnosti sú väčšie, ako sa uvádza v zámere, je ten, kto činnosť vykonáva povinný zabezpečiť opatrenia na zosúladenie skutočného vplyvu s vplyvom uvedeným v zámere a v súlade s podmienkami určenými v rozhodnutí o povolení činnosti podľa osobitných predpisov, čo je podľa názoru súdu v súlade s cit. ust. § 38 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. Ak došlo k vydaniu rozhodnutia v rámci zisťovacieho konania, je možné predložiť návrh na začatie povoľovacieho konania k uvedenej činnosti podľa osobitných predpisov len v rozsahu, v akom bola posúdená v rámci zisťovacieho konania, čo v nadväznosti na prejednávanú vec platí aj pre začatie povoľovacieho konania vo vzťahu k tzv. statickej doprave. V tejto súvislosti súd tiež poukázal na záväzné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR, Odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. novembra 2016 vydané vo vzťahu k navrhovanej činnosti Automotive Nitra Project - Fáza 2, ktorej účelom je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguár a Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry. Ako súčasť výstavby strategického parku budú v zmysle uvedenej činnosti vybudované aj parkovacie plochy pre osobné a nákladné vozidlá a autobusy, ktoré budú slúžiť na podporu projektu. Tieto parkovacie plochy zahŕňajú: hlavné parkovisko nákladných vozidiel - kapacita 200 vozidiel s celkovou hmotnosťou do 34 ton a 30 vozidiel do 3,5 tony, terminál intermodálnej prepravy - kapacita 50 vozidiel s celkovou hmotnosťou do 34 ton, verejné parkovisko osobných vozidiel - kapacita 3 300 parkovísk (s tým, že z celkového počtu 3 300 stojísk bolo v rámci schválenej koncepcie pri prvom posudzovaní zámeru projektu zahrnutých 36 parkovacích miest), parkovisko autobusov - kapacita do 20 autobusov. V záväznom stanovisku je ďalej uvedené, že okrem týchto hlavných parkovacích plôch budú v rámci projektu vo vnútri areálu vybudované aj ďalšie parkoviská (parkovisko pre návštevníkov a VIP parkovisko pre približne 530 vozidiel, parkovisko pre autobusovú kyvadlovú dopravu pre zamestnancov o výmere 5 000 m²).

20. Správny súd sa oboznámil s územným plánom Mesta Nitra, ktorý bol schválený mestským zastupiteľstvom v Nitre dňa 22. mája 2003 a jeho záväzná časť bola vyhlásená Všeobecne záväzným nariadením (ďalej len VZN) Mesta Nitry č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1, 2, 3, 4 a 5 a je uvedená v prílohe č. 1 k tomuto VZN. Cieľom VZN je zabezpečenie dokumentu pre riadenie územnej a koncepcnej činnosti a taktiež pre stanovenie regulatívov a limitov využitia územia a zásad pre ďalší rozvoj Mesta Nitra v súlade so zákonom č. 50/1976Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku

(stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Poukázal na predmetné VZN Mesta Nitra č. 3/2003 v znení jeho dodatkov, konkrétne na jeho záväznú časť, t. j. časť I. (Záväzné regulatívy funkčného a priestorového usporiadania územia), kapitolu 1 (V oblasti usporiadania územia a rozvoja sídelnej štruktúry), bod 1.13 (Pre podrobnejšie priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia obstaráť a schváliť územný plán zóny), pričom v bodoch 1.13.1 - 1.13.5 sú uvedené priestorovo funkčné celky, ktorých sa obstaranie a schválenie územného plánu zóny týka, ale oblasť, resp. priestorovo funkčný celok Dražovce tu nie je uvedený. Na tejto skutočnosti nemôže nič meniť ani zistenie, že v časti územného plánu Mesta Nitra s označením „UPN Nitra - Zástavba“ pod bodom „zástavba“ a v časti „UPN Nitra - Komplexný výkres“ pod bodom „priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia“ je uvedený text „Priemyselná výroba - priemyselný park špecifické rezervovanie funkcie ako ucelená investícia v území podmienená riešením samostatnej územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny“. V predmetnej veci umiestnenie strategického parku, resp. príprava územia na realizáciu strategického parku nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Nitra a vyplýva z územného plánu mesta bez potreby vypracovania územného plánu zóny. Uvedenými námietkami sa správny orgán prvého stupňa i žalovaný zaoberali a dospeli k totožnému záveru. Umiestnenie strategického parku, resp. navrhovanej činnosti v nadväznosti na existujúci priemyselný park Nitra - Sever potvrdzuje i predmetný zámer. V územnom pláne Mesta Nitra sú uvedené čísla lokalít s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a termín „strategický park“ sa v územnom pláne Mesta Nitra neuvádza, pretože termín „strategický park“ bol zavedený do stavebného zákona s účinnosťou od 17. októbra 2015 zákonom č. 254/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Do zákona č. 175/1999 Z. z. bol termín „strategický park“ zavedený s účinnosťou od 07. júla 2015 zákonom č. 154/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Z uvedených dôvodov potom termín „strategický park“ nie je zahrnutý v územnom pláne Mesta Nitra, nakoľko posledný dodatok č. 5 k VZN č. 3/2003 bol schválený mestským zastupiteľstvom Mesta Nitra dňa 11. júna 2015, kedy ešte uvedený termín nebol v našom právnom poriadku definovaný. Podľa zámeru „Prologis Park Nitra“ bude navrhovaná činnosť (spočívajúca vo výstavbe troch hál /DC1, DC2, DC3/, slúžiacich pre logistiku a ľahkú nerušiacu výrobu v priemyselnej zóne neďaleko obce Nitra) umiestnená v nadväznosti na existujúci priemyselný park Nitra - Sever.

21. Námietky žalobcu týkajúce sa úseku cesty I/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A, považoval správny súd za nedôvodné. Z rozhodnutia žalovaného, ako i administratívneho spisu správnych orgánov vyplýva, že uvedenými námietkami sa správny orgán prvého stupňa, ako i žalovaný zaoberali. Námietky žalobcu v tejto časti správny súd považoval za všeobecné, z ktorých nie je možné zistiť, akým spôsobom by riešenie dopravnej situácie malo mať negatívny vplyv na životné prostredie. Navyše, v samotnom rozhodnutí zo zisťovacieho konania správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 08. novembra 2016 je, okrem iného, uvedené, že pri príprave dokumentácie stavby k územnému konaniu a v procese konaní o povolení činnosti podľa osobitných predpisov bude potrebné zohľadniť požiadavky vo vzťahu k navrhovanej činnosti, ktoré vyplynuli zo stanovísk doručených k zámeru a z opatrení navrhnutých v zámere, pričom pod bodom 15. je uvedené „podrobne rozpracovať v textovej aj grafickej časti dopravné napojenie, ako aj celkovú organizáciu dopravy v území súvisiacom s navrhovanou činnosťou v súlade s príslušnými normami STN a Technickými podmienkami TP 09/2008, TP 10/2008“, pod bodom 17. „všetky dopravné parametre navrhnuť v súlade s príslušnými normami STN a technickými predpismi“, pod bodom 18. „rešpektovať ochranné pásma prislúchajúcich ciest“. Uvedené požiadavky však musí realizovať odborne spôsobilá osoba.

22. Rovnako tak námietky žalobcu týkajúce sa toho, že preskúmané rozhodnutie a okolnosti s ním súvisiace sa dotýkajú pozemkov v jeho vlastníctve cca 30 ha, pričom ho výrazne obmedzujú v jeho podnikateľských zámeroch, považoval správny súd na irelevantné, pretože uvedené námietky sa týkajú

výlučne súkromnej sféry žalobcu, a nie dopadu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného na životné prostredie.

23. Po oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu správny súd dospel k záveru, že správne orgány vydali svoje rozhodnutia na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom tieto i riadne zdôvodnili a dôsledne sa zaoberali i s námietkami, ktoré žalobca v priebehu správneho konania predložil. Preskúmaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa v intenciách podanej žaloby správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju rozsudkom zamietol podľa ust. § 190 SSP.

IV.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

24. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. a g) SSP alternatívne navrhol, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná sťažovateľovi náhradu trov konania.

25. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti najmä namieta, že:

I. nevysporiadanie sa správneho súdu s potrebou aplikácie Aarhurského dohovoru, keď v tomto konaní sa žalovaný nevysporiadal s námietkami sťažovateľa, alebo sa s nimi vysporiadal len vo formálnej rovine;

II. hoci vo vzťahu k žalobnej námietke, týkajúcej sa možnej zaujatosti bývalého prednostu žalovaného, ide o novoty, je zrejmé, že túto námietku nemohol uplatniť v čase podania správnej žaloby, keďže o nej nevedel. Tieto skutočnosti vyšli najavo až neskôr, a teda vychádzajúc zo znenia § 439 ods. 3 SSP a § 441 sú plne relevantné;

III. využitie vymedzených plôch v území je limitované spracovaním samostatnej územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, a teda neboli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia v zmysle § 32 ods. 2 stavebného poriadku. Územný plán mesta Nitra pre dané územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby, ani dopravnú koncepciu obslužiteľnosti priemyselného parku a z tohto dôvodu sám stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá však spracovaná nebola. V aktuálne platnom ÚPNO mesta Nitra je vymedzené územie priemyselného parku, avšak nie je vymedzená hranica strategického parku. Rovnako pre navrhovanú činnosť „PROLOGIS PARK NITRA“ nebolo vydané ani osobitné osvedčenie o významnej investícii. Ustanovenie § 32 ods. 2 stavebného zákona upravuje prípad, kedy sa územné rozhodnutie nevyžaduje, avšak len v prípade stavby na umiestnenie strategického parku, teda ide o povoľovací proces na stavby v rámci významnej investície podľa § 175/1999 Z. z., teda v rámci vybudovania samotného strategického parku a nie na významné investície, ktoré budú realizované na základe osobitných osvedčení;

IV. v zámere nebola uvedená požiadavka na zmenu parametrov cesty I/64 v úseku Nitra Zobor - Šindolka a ani správny orgán neposúdil parametre cesty I/64 v celom úseku. Predmetný úsek cesty nebol do dnešného dňa dopravne a kapacitne riešený, aby vyhovoval pre celý areál strategického parku a taktiež nebol predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie;

V. Sťažovateľ mal za to, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán sa s jeho námietkou týkajúcou sa počtu parkovacích miest náležite nevysporiadali, keďže jednoznačne nie sú splnené podmienky pre možnosť vydania rozhodnutia v rámci zisťovacieho konania, že navrhovaná činnosť sa posudzovať nebude z dôvodu, že s prihliadnutím na počet pracovníkov nie je možné uvažovať pri dodržaní platnej STN normy s počtom parkovacích stojísk 219 z hľadiska prahovej hodnoty;

VI. Sťažovateľ naďalej trval na tom, že posúdenie vplyvov na životné prostredie malo predchádzať zisťovaciemu konaniu na zámer „PROLOGIS PARK NITRA“ a následnému povoľovaniu jednotlivých investícií v rámci strategického parku, keď nebol posúdený samotný strategický park. V zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie, a to bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Podľa sťažovateľa „Vybudovanie strategického parku“ je významnou investíciou, a teda v zmysle § 3 písm. f) zákona o

EIA sa jedná o tzv. navrhovanú činnosť, ktorá podlieha administratívne konaniu v zmysle zákona o EIA. Ak by uvedená stavba nebola v zmysle zákona o EIA posúdená, nemôžu byť legitímne ani ďalšie stavby - významné investície realizované v predmetnom strategickom parku. Záverom sťažovateľ poukázal na realizáciu obdobného strategického parku (Haniska), ktoré sa bude posudzovať podľa zákona o EIA.

V.

Posúdenie kasačného súdu

26. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „NSS SR“) kasačnú agendu správneho kolégia NS SR v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3 S a bola v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

27. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

28. Pri zodpovedaní námietok sťažovateľa kasačný súd zohľadňoval aj rozhodovaciu činnosť NS SR. Keďže odo dňa 1. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia NS SR na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), vychádzajúc z účelu zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti, z právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) sa kasačný súd naďalej považuje za viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia NS SR, vrátane jeho veľkého senátu.

29. Kasačný súd na úvod uvádza, hoci uvedené nebolo predmetom kasačnej sťažnosti, že rovnako ako správny súd, posúdil postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 SSP v spojení s § 442 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti.

30. Kasačný súd tiež skúmal naplnenie podmienky uvedenej v § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorého dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje, aby sťažovateľ v kasačnej sťažnosti priamo reagoval na právne posúdenie správneho súdu, čo sťažovateľ výslovne neurobil. Vzhľadom na to, že kasačnou sťažnosťou ale vecne reagoval na dôvody uvedené v rozhodnutí správneho súdu, kasačný súd kasačnú sťažnosť neodmietol podľa § 439 ods. 3 SSP, ale ju vecne preskúmal. V súvislosti s uvedeným však kasačný súd konštatuje, že uvedený postup vzhľadom na poučenie v tomto rozhodnutí, už kasačný súd nemusí zopakovať v ďalších kasačných konaniach.

I. K namietanému porušeniu procesných práv sťažovateľa

31. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v zásade namietal rovnaké skutočnosti, ako v správnej žalobe. Námietku, týkajúcu sa nevysporiadania správneho súdu s potrebou aplikácie Aarhurského dohovoru sťažovateľ nijakým relevantným spôsobom nezdôvodnil a ani nešpecifikoval, v čom spočíva. Vzhľadom na to, že ide len o formálnu konštatáciu, kasačný súd nezhliadol dôvodnosť tejto námietky a rovnako nevidel dôvod na to, aby sa ňou ďalej zaoberal. Čo sa týka námietok sťažovateľa, na tieto dal podrobnú odpoveď správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom s jeho závermi sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje.

II. K novotám v správnom súdnom konaní

32. Sťažovateľ taktiež v kasačnej sťažnosti rozsiahlo popisoval ďalšie jemu známe skutočnosti týkajúce sa osoby R.. N. Z. W., ktoré mali nasvedčovať jeho predpojatosti, a mali tak zakladať nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia aj s poukazom na to, že vo veci rozhodoval orgán, ktorý na to nebol oprávnený. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na to, že uvedenou námietkou by sa bolo možné vecne zaoberať len v prípade jej podania v lehote na podanie správnej žaloby. V zmysle koncentračnej zásady je uvádzanie skutkových okolností a právneho posúdenia veci a označovanie dôkazných návrhov v zásade obmedzené, až na výnimky stanovené zákonom v citovanom ustanovení SSP, len do uplynutia lehoty na podanie žaloby. K rovnakým záverom dospel kasačný súd aj v iných prípadoch, napr. rozsudok sp. zn. 1Sžk/42/2019 zo dňa 30. septembra 2021, v ktorom uviedol: „V správnom súdnictve platí prísna koncentračná zásada. Uvedené vyplýva z § 62 a 183 SSP, ktoré striktné ustanovujú, že žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby, rozšíriť alebo doplniť ju o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby. Preto pokiaľ žalobca po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby rozšíri alebo doplní žalobu, na obsah takéhoto podania správny súd prihliadať nebude s výnimkou prípadov a konaní vymedzených v § 134 ods. 2 a v prípadoch uvedených v § 195, § 418 SSP.“

III. K aplikácii § 32 ods. 2 stavebného zákona

33. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

34. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) stavebného zákona možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený.

35. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona podľa kasačného súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie ak (splnenie podmienok) priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

36. Kasačný súd sa v súvislosti s touto námietkou v plnom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a tiež odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúci sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „...Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú

priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

37. K uvedenému kasačný súd navyše dodáva, že hoci územné ako aj stavebné konanie každé plní svoj vlastný účel, platia pre nich rovnaké zásady správneho konania, ktoré nie je možné ani z dôvodu rozdielného predmetu posudzovania ignorovať. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok; ďalej len „Správny poriadok“) „správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi“ (zásada legality). Zároveň podľa § 46 Správneho poriadku „rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“ V súlade so zásadou legality je teda povinnosťou správnych orgánov postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, pričom podľa právnej teórie inými právnymi predpismi sa nepochybne rozumie aj všeobecne záväzné nariadenia obcí a samosprávnych krajov (POTÁŠCH, P.; HAŠANOVÁ, J.; VALLOVÁ, J.; MILUČKÝ, J.; MEDŽOVÁ, D.: Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 379).

38. Zmysel procesného rozčlenenia územného a stavebného konania nespočíva v tom, že by sa v nich riešené otázky nemohli prelínať alebo že by v nich platili iné zásady. Naopak, vylúčenie niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby práve naopak, podľa kasačného súdu, prenáša povinnosti správneho orgánu z územného konania (napr. zohľadnenie územného plánu) priamo do stavebného konania. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania, teda ani sťažovateľ, nie je na svojich právach vylúčením územného konania ukrátený, keďže zásada legality rovnako platí v stavebnom ako aj územnom konaní.

39. Kasačný súd preto v tejto časti námietok sťažovateľa nezistil, že by správny súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné.

40. Na doplnenie kasačný súd odkazuje aj na argumentáciu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020 a sp. zn. 5Svk/15/2021, ktorá je identická s vyššie uvedenou argumentáciou a túto aj za „logickú a vychádzajúcu z ústavne akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona“ označil Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022.

IV. K porušeniu § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona

41. Podľa § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia.

42. Aj v uvedenom prípade kasačný súd považuje námietky sťažovateľa za nedôvodné, keď požiadavky uvedené v § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona nie sú povinnými náležitosťami, ale

stavebný úrad ich určuje podľa potreby. Vzhľadom na to, že v rámci posudzovania povolenia zmeny stavby pred jej dokončením nešlo o napojenie na pozemnej komunikácie a predmetom tohto stavebného povolenia, ani projektovej dokumentácie nebolo dopravné riešenie, správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, nezohľadil potrebu vo svojich rozhodnutiach určiť požiadavky napojenia stavby na pozemné komunikácie, čo vo svojich rozhodnutiach i zdôvodnili. Rovnako uvedenú námietku riadne odôvodnil aj správny súd.

V. K povinnosti, aby k strategickému parku prebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o EIA

43. Na úvod tejto časti kasačný súd poukazuje na to, že právna teória v prípadoch týkajúcich sa ochrany životného prostredia v procese stavebného práva pozná tzv. reťazenie správnych aktov, kedy každý akt vystupuje navonok samostatne a vydanie jedného aktu je predpokladom vydania následného aktu. O každom jednotlivom akte sa následne vedie samostatné správne konanie s výsledkom, ktorý bezprostredne pôsobí navonok (Kocourek, T. Poláčková, M. Závazná stanoviska a jiné úkony dle části čtvrté správního řádu. In: Průchová, I. a kol. Správní procesy v právu životního prostředí. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 89). V rámci vybudovania strategického parku „Automotive Nitra Project“ bolo vydaných viacero rozhodnutí, či stanovísk, ktoré boli, resp. mohli byť vzájomne prepojené, resp. vzájomne závislé. V dôsledku reťazenia jednotlivých správnych aktov nastala situácia, že sťažovateľ spochybňuje zákonnosť rozhodnutia zo zisťovacieho konania, ktoré bolo/malo byť podkladom pre vydanie stavebného povolenia v predmetnom konaní. Uvedené spôsobuje hromadenie správnych žalôb a následne kasačných sťažností smerujúcich voči rozhodnutiam, ktoré sú na sebe vzájomne závislé.

44. Kasačný súd mal z administratívneho spisu za preukázané, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 8. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona o EIA. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania sťažovateľa) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 1. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba sťažovateľa, čo znamená, že rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre súdy. V uvedenom zisťovacom konaní príslušný orgán posudzoval zámer podľa prílohy č. 8 zákona o EIA okrem iného aj v kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov, keďže v danom prípade sa zisťovacie konalo bez limitu.

45. Rovnako mal kasačný súd za preukázané, že v rámci konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA dňa 4. novembra 2016 bolo vydané záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl. k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom Ministerstvo životného prostredia SR, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie vyjadrilo súhlas s navrhovanou činnosťou za predpokladu splnenia tam uvedených podmienok a realizácie opatrení, pričom uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguar a Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o. Na základe rozkladu proti záverečnému stanovisku rozhodol minister životného prostredia SR rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. januára 2017 rozklad zamietol a záverečné stanovisko zo dňa 4. novembra 2016 potvrdil. V predmetnom konaní konal príslušný orgán na základe návrhu spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o., pričom predmetom tohto konania bolo povinné posudzovanie vplyvov na životné prostredie podľa prílohy č. 8 zákona o EIA pre Tepelné elektrárne a ostatné zariadenia na spaľovanie s tepelným výkonom, Prevádzky na povrchovú úpravu kovov a plastov využívajúce elektrolytické alebo chemické

procesy upravenej plochy, Výrobu a montáž vozidiel a výroba motorov motorových vozidiel, Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov, Projekty rozvoja obcí vrátane statickej dopravy, Čistiarne odpadových vôd a kanalizačné siete, Železničné stanice, terminály nákladné, prekladiská kombinovanej dopravy.

46. Z vyššie uvedeného rozsahu zisťovacieho konania ako aj následného posudzovania vplyvov na životné prostredie vyplýva, že v oboch týchto konaniach bolo súčasťou zámeru aj posudzovanie kapitoly - Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov. Ako už bolo uvedené v rozhodnutí správneho súdu, zákon o EIA nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované práve pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 zákona o EIA, kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov. Vzhľadom na uvedené, priemyselný/strategický park Nitra prešiel zisťovacím konaním a aj ako súčasť posudzovania vplyvov na životné prostredie jednotlivých činností plánovaných v parku. Argumenty sťažovateľa, keď tvrdil, že strategický park neprešiel zisťovacím konaním sa preto nezakladajú na pravde a kasačný súd ich vyhodnotil ako nedôvodné.

47. Kasačný súd sa tiež stotožnil so záverom správneho súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je rovnako možné preskúmať správnym súdom.

VI. K nesprávnemu výpočtu parkovacích stojísk

48. K uvedenej námietke kasačný súd uvádza, že krajský súd sa s ňou náležite vysporiadal a kasačný súd sa s uvedeným v plnej miere stotožňuje.

VI.

Záver

49. Kasačný súd, poukazujúc na vyššie uvedené konštatuje, že správny súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami sťažovateľa, svoje závery formuloval zrozumiteľne a presvedčivo, pričom sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol také relevantné skutočnosti, ktorými spochybnil vecnú správnosť rozsudku správneho súdu. Dospel preto k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietnuť.

50. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešnému sťažovateľovi ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Pribratému účastníkovi konania a zúčastnenej osobe na konaní kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená žiadna povinnosť.

51. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

